

Cartes

Sobre les càmeres de la Policia Local de Tossa

imma colom canal. portaveu del grup polític municipal de ciu a tossa de mar.

Aquesta darrera setmana el Diari de Girona ha publicat diverses informacions relatives a l'afer de les càmeres de la Policia Local de Tossa. El primer titular, firmat per la senyora E. Padilla, deia textualment que «Tossa s'enfronta a 640.000 euros en multes per mal ús de les càmeres de la comissaria».

La notícia era purament i simplement falsa, perquè l'Agència de Protecció de Dades no pot sancionar l'Ajuntament, com ha acabat admetent el propi Diari de Girona en el titular de l'edició de dijous. «Tossa no haurà de pagar cap sanció econòmica per l'afer de les càmeres».

Es dóna la circumstància agreujant que abans de publicar el primer titular, la senyora Padilla no va contrastar la informació que anava a publicar amb el Grup Polític Municipal de CiU. L'interès de la periodista de generar alarmisme i perjudicar la imatge del Grup Polític Municipal de CiU a Tossa mai no hauria d'estar per sobre del deure de veracitat de la informació.

Ens sembla incompreensible, la sospitosa desproporció en el tractament que s'ha donat els darrers dies a l'afer de les càmeres, fundat en la falsedat d'una sanció inexistent, comparat amb el que ha merescut una informació objectivament molt més important des del punt de vista de l'opinió pública, fundada en la veracitat d'una sentència judicial, com és l'anul·lació del POUM de Pilar Mundet.

Convidem els mitjans a reflexionar sobre com és possible que la notícia de l'anul·lació judicial del POUM de Pilar Mundet, que no servirà per res, després d'haver costat prop de 300.000 euros a l'erari públic i generat més de mil al·legacions en contra, hagi passat pels diaris sense pena ni glòria mentre aquests han dedicat una atenció realment desmesurada a un fet insignificant des del nostre punt de vista com el de les càmeres de la Policia Local de Tossa.

No seríem justos si no reconeguéssim que el Diari de Girona, després d'advertir l'errada garrafal del primer titular, l'hagi corregit per pròpia iniciativa per mitjà del que va publicar dijous, la qual cosa resulta, almenys, esperançadora.

Els polítics hem d'aspirar a la perfecció, però també ho haurien de fer els periodistes, per respecte a la ciutadania que tant els uns com els altres tenim l'obligació de servir amb honestedat i rigor.

La Justícia celestial

és com la terrenal?

cati babot artigas. banyoles.

Últimament ja són molts els casos que a la gent del carrer ens fan veure una justícia massa injusta. Ja és passar-se de mida els etarres assassins que surten en llibertat al cap de pocs anys de condemna. Lladres reincidents que ni tan sols entren a la presó. La sentència per als inculpats de la jove sevillana Marta del Castillo, que obliga els seus pares a viure amb l'angoixa de no poder-la ni tan sols enterrar. L'absolució de Francisco Camps... Tot això fa trontollar una societat que els pares que intentem educar els nostres fills amb uns valors ja extingits com són l'obediència, el respecte, la comunicació, la convivència... ho tenim cada vegada més difícil veient tots els exemples esmentats i els de la vida quotidiana, on sempre triomfen la perversitat, l'enveja, la cobdícia, la mentida... Alguns coneixem persones molt properes que al llarg de la seva vida no han tingut precisament un comportament exemplar, però no obstant això, estan presents en moltes de les celebracions religioses, donant una imatge modèlica a ulls de tothom. Se m'acut que potser també aprofiten per demanar a Déu que, en el moment del seu traspàs, prengui exemple i també els jutgi amb la mateixa permissibilitat dels jutges terrenals.

Un gran article

josep regàs. jubilat de girona.

Els articles sobre economia solen ser farragosos i difícils d'entendre. I els discursos dels polítics, també, de vegades volgudament. Per això voldria felicitar el Diari de Girona per la publicació de l'article «La fi del paradís gironí?» de Toni Strubell, diputat al parlament per Solidaritat. Per fi un polític gironí que diu les coses clares, que recull les prediccions d'aquell geni que es deia Ramon Trias Fargas, que va predir, fa més de vint anys, que conduïen els catalans (i els gironins) cap a l'asfíxia premeditada. I que consti que no sóc cap militant de Solidaritat, perquè l'única formació en què he militat, per ara, és precisament l'Esquerra Democràtica de Catalunya de Ramon Trias Fargas.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/02/13/cartes/546990.html?utm_source=rss